

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 1T/158/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7711010568
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Chuda
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2012:7711010568.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce - senát v zložení - predseda senátu JUDr. Andrej Chuda, a prísediaci JUDr. Peter Bodo, JUDr. Vladimír Vojtko, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.9.2012 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

U. nar. XX.X.XXXX v M., trvale bytom A., zamestnaného ako samostatne zárobkovo činná osoba, toho času v D.

u z n á v a s a v i n n ý m

- z obzvlášť závažného zločinu vydieračského únosu podľa § 186 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/,f/ Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.,

p r e t o ž e

že po vzájomnej dohode s obv. JE. dňa XX.X.XXXX. v čase okolo XX.XX. hod., na ceste k družstvu v obci U., okr. Michalovce pristavili na osobnom motorovom vozidle zn. L. striebornej farby, pri pošk. C., idúcim na osobnom motorovom vozidle zn. F., kde obv. V. predstavil ako policajt a preukázal presne nestotožneným odznakom a vyzval ho, aby ichnesledoval k jeho prechodnému bydlisku, kde si presadol do ich vozidla, spútal mu ruky vzadu jednorázovou umelohmotnou sťahovacou páskou a spoločne sa vydali s ním po ceste na U., kde na poľnej ceste zastavili, začali ho biť päťami do oblasti tváre, nasadili mu na hlavu čiernu bavlnenú kuklu s otvormi vzadu a odviezli ho na chatu nachádzajúcu sa na poľnej ceste, cca 300 m od hlavnej cesty vedúcej na U. kde s vozidlom zastavili, bez známok násillia otvorili vchodové dvere do chaty, vytiahli ho z vozidla von a zanesli po schodoch do kúpeľne, tam ho posadili do vane na stoličku, oblepili lepiacou páskou, previazali špagátom a v krátkych intervaloch ho obaja udierali päťami do oblasti tváre, neskôr drevenou nohou od stola aj na obe stehná, kde neustále pod hrozbou násillia od neho požadovali za prepustenie 15.000,- EUR, v doobedňajších hodinách už dňa 28.4.2010 sa mu podarilo odtiaľ ujsť aj so zraneniami, ktoré si odmietol dať ošetriť, pričom páchatelia svojím konaním pre majiteľa chaty R., nespôsobili žiadnu škodu na majetku a zariadení.

t e d a

- spoločným konaním sa iného zmocnil proti jeho vôli a tým mu bránil užívať osobnú slobodu a uniesol iného a hrozbou jeho usmrtenia, ujmy na zdraví alebo inej ujmy si od neho vynucoval poskytnutie plnenia majetkovej povahy a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania a to so zbraňou a lšťou,

z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 186 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 7 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 13,5 (trinásť a pol) roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušuje rozsudok Okresného súdu Trebišov sp. zn. 3T 132/2010 zo dňa 19.10.2010 vo výroku o treste ktorým bol obžalovanému U. uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmiennečným odkladom výkonu na skúšobnú dobu 16 mesiacov ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 60 ods. 1 Tr. zák. súd ukladá trest prepadnutia veci a to plynovej pištole - revolver zn. Olympic 38L 113097.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodeného C. trvale bytom V., adresa na doručovanie písomností U. súd s jeho nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Vykonaným dokazovaním pred súdom bol preukázaný skutkový stav tak ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný U. pred súdom tvrdil, že skutok sa nestal tak, ako sa mu kladie za vinu. Uvádza, že sa stretol so svedkom S. a ten mu hovoril, že je potrebné v marci 2010 vybaviť niekomu v Michalovciach nejaký dlh. Dohodli sa, že sa stretnú v reštaurácii Idea v Michalovciach. Tam sa stretli s Q. a jeho dcérou. Q. mu hovoril, že K. mu dlhuje nejaké peniaze a žiadal ho, aby sa s ním porozprával, pričom mu dal aj nejaký papier, ktorý podpísal bez toho, aby ho čítal. Potom chodil po Michalovciach a hľadal K., ale nenašiel ho. S. zisťoval, či niečo má a oznámil mu, že nemá nič. Na to sa stretol s V., ktorý mu hovoril, že potrebuje peniaze. V. navrhol, že ak mu pomôže vybaviť vrátenie dlhu Q. od K., dostane z toho polovicu. Q. mu sľúbil odmenu 3.000,- EUR, z ktorej mal V. dostať polovicu. V. ale chcel sa rozprávať s Q. a preto išli do Idei, kde sa oni dvaja rozprávali. V. požadoval zálohu od Q. 500,- EUR a pýtal kľúč od nejakej chaty, aby nemusel dochádzať. Pritom Q. nedával žiadne inštrukcie ohľadne vymáhania peňazí, či únosu poškodeného. Potom bol s Q. keď ten dal V. 500,- EUR a pri ďalšom stretnutí mu Q. odovzdal kľúč od chaty pre V. Asi po týždni išiel aj s V. do U.. On ostal sedieť v aute a V. išiel za susedkou poškodeného. Tej dobil kredit na telefóne a ona mu mala oznámiť, kedy poškodený príde domov. Keď tak urobila, išli za poškodeným do Vinného. Poškodeného na ceste predbehli, zastavili ho a jednal s ním V.. Poškodeného vyzval, aby nastúpil do jeho auta a spýtal mu ruky. Jeho Košlab vyzval, aby poškodenému zobral telefón. Potom v aute poškodenému dal kuklu na hlavu a začal ho fackovať. Pritom aj on dal facku poškodenému. Poškodeného viezli najprv smerom na Michalovce, ale potom V. autom otočil a išli ku chate. Chatu otvoril V. a tak vošli dnu. Poškodeného dali sadnúť na stoličku do kúpeľne a on sa pýtal poškodeného, či ho netlačia ruky, lebo videl, že ich má dosť stlačené. Tiež sa ho pýtal, či nie je smädný a či mu dačo nechýba. Dal mu aj žuvačku. V. z chaty odišiel za Q. a došiel asi o dve hodiny a s čiernou taškou. V taške boli veci z auta poškodeného. Bol tam notebook, telefón, pečiatky, zameriavací

prístroj a fotoaparát. V. išiel za poškodeným do kúpeľne a pýtal sa ho, kde má peniaze. Keď poškodený tvrdil, že peniaze nemá, V. mu hovoril, aby ich zohnal, aby niekoho volal. Poškodený volal nejakého príbuzného, ktorý mal ísť pre peniaze na Ukrajinu. Keď mal tento potom vypnutý telefón, V. sa rozčúľil a poškodeného bil. Poškodený volal aj niekoho do Bratislavy ohľadne peňazí. Večer Košlab prezeral veci poškodeného, rozčúľil sa, že poškodený mu zatajil milenku a vyhrážal sa mu, že ho obesí, že ho odvedie do lesa a podobne. Potom ráno videl, že poškodený mal na rukách uvoľnenú pásku, preto z chaty chcel odísť s V. aj on, lebo počítal s tým, že poškodenému sa podarí ujsť. Kľúč vo dverách kúpeľne nechal z vonkajšej strany vo dverách a tiež bol aj kľúč vo dverách z bočného východu z chaty. Odišli aj s V. do Idei, kde bol Q. a svedok V.. Q. sa pýtal, či sú peniaze, na čo mu V. odpovedal, že do hodiny má niekto zavolať. Vrátili sa na chatu a zistili, že poškodený tam už nie je. Poberali veci z chaty a odišli do Sečoviec do hotela V., kde sa ubytovali. V. volal nejakého právniku do Michaloviec a ten za nimi došiel do L. kde sa rozprával iba s V. Na druhý deň sa stretli v Hriadkach v motoreste V. V. od Q. pýtal odmenu 3.000,- EUR ale Q. mu zaplatiť nechcel. Obžalovaný W. poukazoval pred súdom na to, že v prípravnom konaní sa viedlo vyšetrovanie tak, aby sa pomohlo V.. Uvádza, že nevedel, čo sa vlastne bude diať a počítal s tým, že všetko potrvá 5 až 10 minút. S V. sa nedohodol akým spôsobom budú pohľadávku od poškodeného vymáhať. Tvrdil, že nemal telefonický kontakt na Q. a že pri vyšetrovaní sa všetko písalo v množnom čísle. Navrhoval preto, aby súd jeho konanie kvalifikoval len ako obmedzovanie osobnej slobody.

Svedok R., ktorý bol rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 1T/158/2011-621 zo dňa 10.10.2011, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste medzi ním a prokurátorom právoplatne odsúdený za skutok, ktorého sa dopustil s obžalovaným W. na trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 8 mesiacov pred súdom vypovedal, že jeho oslovil obžalovaný W., že je nejaká robota v Michalovciach. Ukázal mu aj papier, že má vymôcť nejakú pohľadávku. Potom sa stretli s Q. a ten ich oboznámil o čo ide. Popísal im, kade poškodený K. chodí, s kým sa stretáva. Uvádza aj to, že urobil nejaký podvod v tom čase a že má peniaze, ale tie odnesie na Ukrajinu. Žiadal ich, že ho majú zadržať akýmkoľvek spôsobom a peniaze od neho vymôcť. Dal im zálohu 500,- EUR, ktoré zobral obžalovaný W. a časť z nich mu dal na natankovanie. Chodili do Michaloviec na jeho aute aj na aute W.. W. dal Q. aj kľúče od chaty. Poškodeného potom zastavili vo Vinnom, zobrali ho do svojho auta a odviezli na chatu. Tam tvrdil poškodený, že peniaze nemá, preto na druhý deň išiel za Q. informovať ho o tom, a poradiť sa čo s ním ďalej, či ho treba pustiť. Q. odovzdal aj kľúče od auta poškodeného a Q. tvrdil, že ho ešte treba podržať, že poškodený sa zľakne a niekto peniaze za neho dá. Keď sa vrátili na chatu, poškodený tam už nebol. Uvádza tiež, že keď poškodeného zastavili hovoril mu, že je policajť. Vyzval ho, aby s nimi išiel niekde na kávu, že ho potrebujú vypočuť, aby nerobili hlúposti pred jeho domom. Poškodený súhlasil, nasadol na zadné sedadlo a vtedy mu zviazal ruky dozadu. Potom mu nasadil aj kuklu na hlavu, aby nevidel, kde ho odvezú. Vyzýval ho, aby vrátil peniaze tomu, komu dlhuje. Udrel ho prvý a potom ho bil aj W.. Kľúče od chaty Q. odovzdal obžalovanému W.i. Taktiež tvrdil, že s obžalovaným W. sa vopred dohodli, že keď zastavia poškodeného predstavia sa ako policajti a ho zoberú. Po prvom stretnutí s Q. hovoril, že potrebujú aspoň dva dni na zváženie, či túto prácu zoberú. S obžalovaným W. všetko prebrali a súhlasili s tým, čo chcel Q.

Poškodený C. uvádzal, že kritického dňa v dopoludňajších hodinách išiel do obce U. zamerať stavbu, ktorú mal rekonštruovať. Keď odbočil doprava za nákupným strediskom, videl, že ho sleduje osobné auto L. striebornej farby. On zastal na pravej strane cesty a osobné auto, ktoré ho sledovalo zastalo vedľa neho. Z auta vystúpil spolujazdec, postavil sa k jeho dverám a vodič ktorý ostal sedieť v aute ukázal preukaz polície, zakýval pištoľou a hovoril mu, aby nerobil problémy a išiel s nimi, že ho potrebujú vypočuť, že pôjdu niekde na kávu a položia mu zopár otázok. Keď sa ohradzoval, že nemá žiadne problémy, že všetko si plní tak znova mu hovorili, aby nerobil problémy, že keď treba zavolajú posilu. To mu povedal vodič, ktorým bol odsúdený V. Potom odišli pred jeho dom, kde odstavil auto, nasadil dozadu do ich auta, pričom obžalovaný W. z jednej strany a odsúdený V. z druhej strany sa ku nemu nahli, niektorý z nich ho vyzval, aby dal ruky dozadu a odsúdený V. nejakou páskou mu ruky zviazal za chrbtom. Potom išli smerom na Vinné jazero a keď zabočili do lesa, tak začal tušiť, že to nebudú policajti. Počas jazdy obžalovaný W. mu zobral telefóny na príkaz V.. Počas jazdy lesom autom zastali, pristúpili k nemu a ako sedel vzadu v aute tak ho bili päšťami a pýtali sa, kde má peniaze, že urobil nejaký obchod. Po tejto bitke mu nasadili na hlavu kuklu a to odsúdený V., pričom V. ďalej šoféroval a obžalovaný W. si sadol k nemu dozadu, hlavu mu dal pod svoje rameno a tak išli ďalej. Kde ho odviezli nevedel, ale počul, že odomykali dvere. Z auta ho vytiahli, odviezli na chatu, vyviedli hore schodmi a posadili v kúpeľni do vane. Že je vo vani zistil podľa hmatu. Tam znova sa ho pýtali, kde má peniaze a komu peniaze dlhuje a

obidvaja ho opäť bili. Najprv vo vani ležal a potom ho posadili na stoličku a poviažali mu aj nohy. Hovorili, že teraz ide o sumu 15.000,- EUR a že ak dnes ich nezabezpečí na druhý deň to bude viac. Vyhrážali sa mu aj tým, že ho zakopú v lese. Počul, že s niekým telefonujú. Usúdil, že s objednávatelom, lebo ho informovali, že nemá peniaze. Počas doby čo bol vo vani počul viackrát odchádzať auto, ale vždy pri ňom jeden ostal. Potom čo prvýkrát sa auto vrátilo, rozstrihli mu pásky na rukách a dali nové pásky, ale cez vetrovku. Vtedy mu dali aj špagát na krk a upozornili ho, že ak sa pohne tak sa obesí. Keď mu trfli nohy kričal, prišli k nemu, znova ho bili a vyzývali ho, aby niekomu telefonoval pre peniaze. Zavolať zo svojho mobilu Q., aby išiel za spoločníkom na Ukrajinu pre peniaze. Volal aj bratranca do Bratislavy, ktorý mu poslal na účet Hrehu 3.000,- EUR. Tvrdil, že v noci došla tretia osoba na chatu, doniesla im jedlo a nejaké prikrývky. Ten čo tam došiel sa jemu pozdravil a podľa hlasu usúdil, že je to tretia osoba. Ráno ho niekto bil po nohách drevom, lebo nemohli zistiť, kde je Q.. Keď potom z chaty odišli preč, kričal a nikto sa neozýval, tak začal si uvoľňovať ruky a podarilo sa mu ruky vyslobodiť, lebo páska bola cez rukávy. Prehrýzol aj pásku, ktorú mal cez ramená, potom si uvoľnil nohy, rozbil sklo na kúpeľňových dverách drevom, ktorým ho predtým bili, kľúč bol v dverách kúpeľne zvonku. Odomkol si a cez terasové dvere v ktorých bol kľúč vyšiel na terasu. Odišiel do lesa, zorientoval sa, zbadal penzión „L. a išiel tam. Z penziónu zavolať bratranca, ktorý pre neho prišiel dodávkou. Spojili sa ešte s Q., ktorý sa vracal z Ukrajiny, potom išiel domov, povyzliekal šaty, dal ich do vreca a išiel prípad oznámiť na políciu. Tvrdil, že nemal vedomosť o tom, aby U. postúpila nejakú pohľadávku obžalovanému W.i.

Svedok T. uvádzal, že dňa 27.4.2010 poškodený K. mu telefonoval, že potrebuje peniaze. Žiadal ho, aby išiel na Ukrajinu za jeho známym a peniaze pozháňal. Hovoril, aby sa na nič bližšie nepýtal, že má vážny problém a že potrebuje 15.000,- EUR. On odišiel na Ukrajinu, ale peniaze nepozháňal. Na účet mu došlo 3.000,- EUR od nejakého bratranca poškodeného z Bratislavy. Niekoľko mu tiež volal z telefónu poškodeného, že ho pustili, ale že peniaze bude musieť dať, že pred ním sa neskryjú. Na to ho volal z cudzieho telefónu poškodený a oznámil mu, že im ušiel. Keď sa s poškodeným stretol videl, že bol zbitý, mal monokle na tvári, kríval a mal zakrvavené šaty.

Svedkyňa K. potvrdila, že poškodený C. prišiel do penziónu „ L.“, ktorého je majiteľkou. Bol zbitý, skrvavený a veľmi sa zľakla. Hovoril jej, že ho niekto uniesol a zbil. Umožnila mu umyť sa a telefonovať.

Svedok Y. vypovedal, že poškodený, ktorý je jeho švagrom ho kritického dňa zavolať, aby pre neho prišiel do U.. Videl, že poškodený bol zbitý, špinavý, mal modriny na tvári. Hovoril mu, že ho niekto uniesol a zbil, ale že sa mu podarilo ujsť. Potom ešte išli pre kolegu poškodeného a poškodeného odviezol domov.

Svedok K. pred súdom uviedol, že chata na ktorej bol držaný poškodený K. patrila jeho nebohému otcovi a v dedičskom konaní ešte nebola prevedená. Keďže do chaty boli časté vlámania, nechával vo vchodových dverách z vnútornej strany kľúče. Kľúče od chaty mal, ale Q. ktorého pozná kľúč od chaty nedával. Q. o chate vedel a na chate bol možno pred piatimi rokmi. Zaťovi svedka Q. požičiaval kľúč od chaty asi pred piatimi rokmi.

Svedok L. vypovedal, že sa pozná s Q. už dlhú dobu. Často chodili na kávu do reštaurácie Idea, do Zemplína, alebo Tesca. Obžalovaného W. a odsúdeného V. nepoznal. Tvrdil, že dňa 27.4.2010 do servisu, ktorý prevádzkuje s vozidlom BY. došiel odsúdený V. a auto tam ostalo do druhého dňa. Nie je pravdou, aby také auto zobral z Vinného on.

Svedok S. vypovedal, že sa pozná s obžalovaným W. ako aj so svedkom Q.. Vedel o tom, že Q. mal pohľadávku voči poškodenému a chcel ju odpredať. Spýtal sa obžalovaného W., či by o to nemal záujem s čím on súhlasil. Zariadil stretnutie obžalovaného W. a ako sa dojednali nemá vedomosť.

Svedkyňa U. manželka obžalovaného pred súdom uvádzala, že sa dozvedela o tom, že jej manžel niečo urobil až v čase, keď sa v ich dome robila domová prehliadka. Uviedla i to, že v jednom prípade keď bola s obžalovaným v Michalovciach niekto mu volal, manžel sa rozčuľoval, že musí vybavovať také veci.

Bol navigovaný cez telefón k jednej chate blízko U.. Na chate bol nejaký pán a čo s ním obžalovaný mal nevedela.

Svedok C. potvrdil, že obžalovaný W. aj s odsúdeným V. došli za ním do L. a žiadali ho, aby ich ubytoval. S V. sa poznal, lebo predtým keď sa vrátil z Ameriky dlhšiu dobu býval v jeho zariadení. V. sa zaručil za W. a tak ubytoval aj jeho. V.I. pred ním uviedol, že niečo sa stalo, že majú problém a nemôžu ísť domov. Bývali u neho tri, alebo štyri dni a to v jeho byte a preto ich ani neevidoval ako ubytovaných. V tom čase, keď tam bývali niekto mu volal, či nechce kúpiť auto F. za 2.000,- EUR, cenu znížil na 1.000,- EUR. Podľa toho vedel o aké auto sa jedná a preto to odmietol.

Svedkyňa A. vypovedala ohľadne toho, že bola požiadaná, aby oznámila istému pánovi, ktorý jej dobil aj kredit na telefóne, kedy poškodený K. bude doma, čo aj urobila. V prípravnom konaní tvrdila, že bol za ňou odsúdený V. a na hlavnom pojednávaní tvrdila, že to bol obžalovaný W.

Svedok U. pred súdom uviedol, že brat T. ho požiadala, aby ho odviezol na ukrajinskú hranicu. Za akým účelom išiel na Ukrajinu mu nehovoril. Z Ukrajiny ho požiadala, aby mu dobil kredit na určité telefónne číslo čo aj urobil. Bližšie o veci sa nevedel vyjadriť.

R. odmietol vypovedať pred súdom ako svedok preto, že je osobitne stíhaný v súvislosti s únosom poškodeného K. Rovnako odmietla aj vypovedať U.

Svedok R. uviedol, že nie je pravdou, aby dal služobný preukaz policajta odsúdenému V. Služobný preukaz stratil ešte skôr ako odišiel od polície.

Znaleckými posudkami Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Košice bolo preukázané, že DNA profil ľudskej krvi zaistenej na predložených predmetoch a to drevenej palici, oblečení sa zhodoval s DNA profilom porovnávacej vzorky bukálneho výteru označeného ako C.. Taktiež bolo preukázané, že analýzou DNA sa zistilo na rôznych predmetoch prítomnosť biologického materiálu najmenej dvoch osôb. Na rôznych predmetoch bol zaistený biologický materiál, ktorý sa zhodoval s DNA profilom bukálneho výteru od odsúdeného V. Rovnako bola zistená aj zhoda biologického materiálu zo zaistených predmetov s DNA profilom porovnávacej vzorky od obžalovaného U.

Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky vyplýva, že u odsúdeného V. pri domovej prehliadke bolo zaistených 76 ks CD nosičov, mobilný telefón zn. Samsung, F., mobilný telefón Samsung C5212 Dual, IMEI: XXXXXX/XX/XXXXXX/X a XXXXXX/XX/XXXXXX/X a Nokia XXXX s IMEI:XXXXXX/XX/XXXXXX/X.

Pri prehliadke motorového vozidla odsúdeného V. zn. L. bol zaistený CD disk Lucie bez obalu.

Pri vykonanej rekognícii osoby poškodený C. opoznal tak odsúdeného R. ako aj obžalovaného U. čo vyplýva zo zápisníc o vykonaných rekogníciách.

Poškodený rovnako opoznal aj zbraň a to revolver zn. Olympic ktorou mu bolo vyhrážané dňa 27.4.2010.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôkazy súd nemal pochybnosti o tom, že skutok sa stal tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Bolo dostatočne preukázané, že obžalovaný U. spoločne s už odsúdeným R. zmocnili sa poškodeného K., bránili mu užívať osobnú slobodu, spoločne ho odviezli na chatu, kde mu hrozili usmrtením, ujmou na zdraví a vynucovali od neho peniaze. Takéhoto konania sa dopustili so zbraňou a využili pritom lesť, teda skutku sa dopustili závažnejším spôsobom konania v zmysle ust. § 138 písm. a/ f/ Tr. zák. a preto konanie obžalovaného U. bolo potrebné posudzovať ako obzvlášť závažný zločin vydieračského únosu

podľa § 186 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., ktorého sa dopustil formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. .

Konanie obžalovaného U. nebolo možné kvalifikovať iba ako trestný čin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 Tr. zák. . Obžalovaný W. poškodenému K. nebránil iba užívať osobnú slobodu, ale spolu s odsúdeným V. uniesli ho spreď jeho domu, vyhrážali sa mu usmrtením a nútili ho, aby im dal peniaze.

Nemôže obstať ani tvrdenie obžalovaného U., že on nemal vedomosť do čoho idú a že pri spáchaní skutku prevzal iniciatívu odsúdený V. Obžalovaný W. so všetkým čo sa dialo bol uzrozumený, súhlasil s konaním odsúdeného V., pomáhal mu pri všetkom, tak uniesť poškodeného ako aj držať na chate, bil ho a vymáhal od neho peniaze. On bol tým, čo nadviazal kontakt s R. pre ktorého peniaze mali vymôcť a odsúdený V. bol iba jeho pomocníkom.

Podľa § 20 Tr. zák. ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch, alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia) zodpovedá každý z nich ako keby trestný čin spáchal sám.

Konanie obžalovaného je nutné jednoznačne považovať za protiprávny čin, lebo závažným spôsobom porušil právne vzťahy, ktoré chránia osobnú slobodu občanov a ich majetok.

Obžalovaný z miesta bydliska nebol bližšie hodnotený. Doposiaľ bol dvakrát súdne trestaný, pričom na prvé odsúdenie sa vzťahuje fikcia zahladenia odsúdenia, na druhýkrát bol odsúdený po spáchaní teraz súdnej trestnej činnosti.

Podľa stanoviska Obecného úradu A. nebol problémovým občanom obce. Je otcom dvoch maloletých detí.

Súd po zhodnotení všetkých okolností, ktoré majú význam z hľadiska uloženia druhu trestu a jeho výmery a tiež s prihliadnutím na závery odvolacieho súdu, ktoré boli uvedené v rozhodnutí zo dňa 10.5.2012 ktorým pôvodný rozsudok bol zrušený a vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, uložil obžalovanému U. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13,5 roka.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Ak súd podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaný dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu, súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods.1 alebo ods. 3 Tr. zák.

V prípade obžalovaného U. zvýšenou trestnou sadzbou bolo rozpätie od 13 rokov a 4 mesiacov do 16 rokov a 8 mesiacov.

Ako vyplýva zo spisu Okresného súdu v Trebišove sp. zn. 3T 132/2010 obžalovaný U. bol rozsudkom zo dňa 19.10.2010 ktorým bola schválená dohoda o vine a treste, právoplatne uznaný vinným z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí, alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák., prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu na skúšobnú dobu 16 mesiacov. Skúšobná doba mu teda končila 19.2.2012 a doposiaľ nebolo rozhodnuté Okresným súdom v Trebišove, že sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia osvedčil.

Poškodený C. uplatňoval nárok na náhradu jemu spôsobenej škody. V rámci trestného konania nebola preukázaná výška škody aká mu bola spôsobená a preto bol odkázaný so svojim nárokom na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré má odkladný účinok. Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku, alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať, resp. osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu. Odvolanie podané v prospech obžalovaného obhajcom alebo inou oprávnenou osobou môže byť vzaté späť len s výslovným súhlasom obžalovaného. Prokurátor môže vziať takéto odvolanie späť i bez súhlasu obžalovaného.